

'SPEELVELD EN SAMENSPEL, DE MENS CENTRAAL'

Casus om in de tafelgesprekken na de eerste kennismaking met elkaar te bespreken

Ieder kijkt vanuit de eigen achtergrond naar deze situatieschets. Dus als vrijwilliger of professional van de organisatie waartoe u behoort.

Er belt een wat ontredderde man bij u aan of staat voor de balie. Hij heeft een zoontje van 6 aan zijn hand. Hij vertelt dat hij al langere tijd werkloos is en dat hun gezin van een bijstandsuitkering afhankelijk is. Zijn partner is aan drank- en drugsverslaafd en menigmaal leidde dit tot agressief gedrag. Hij is halsoverkop vertrokken toen deze – onder invloed – hun zoontje weer eens hard had geslagen. Dit kòn niet doorgaan! Daarom is hij met zijn zoontje razendsnel vertrokken. Terug wil hij absoluut niet. Nu niet en nooit niet.

Door de verslavingsproblematiek zijn er veel schulden. Hij kan dan ook niet gemakkelijk een huis of kamer elders huren. Ook heeft het gezin door de omstandigheden nauwelijks sociale contacten. Ze lopen nu al een uur of drie op straat en hij weet niet wat hij moet doen. Waar te slapen? Hoe moet het verder? Hoe komen aan eten te komen? Hij weet het niet. Hij voelt zich onmachtig en uit het veld geslagen!

Stap 1

Denk in alle rust na: als deze man bij u op de stoep of voor de balie staat: Wat is uw eerste reactie? Wat heeft u hem te bieden? Waar loopt u tegenaan? (Graag opschrijven).

(Na een bedenktijd van ca. 5 minuten vertelt ieder wat de eerste stap is om deze man op weg te helpen, dus vanuit uw eigen achtergrond, kennis en kunde).

Stap 2

*Hoe kun je als vrijwilligers en professionals komen tot goed **samenspel** om deze man en zijn zoontje nieuw perspectief te bieden? Zowel op korte, als op langere termijn? Wat is er **nu** nodig voor een goed samenspel tussen de organisaties?*

Afsluitende vraag aan het eind van het gesprek:

Heeft u iets gehoord waarmee u straks – na dit symposium – verder kunt?

